

Men jeg vil godt spørge ministeren: Finder ministeren det helt tilfredsstillende, at der ikke sidder lægfolk med hverken på stiftniveau eller på landsniveau, altså bortset fra kirkeministeren selv, når der skal tages stilling til kirkens ve og vel; at der kun sidder gejstlige og altså i toppen også biskopper; at der ikke er nogen steder, vi tager de kirkelige lægfolk med op i systemet?

Kl. 17.10

Søren Krarup (DF):

Så kom støttepædagogen til, og det er jo desværre nødvendigt. Jeg beklager meget. Fru Margrete Auken taler om, at støttepædagogerne ikke har lært at læse. Jeg beklager, at fru Margrete Auken har ikke lært at lytte. Det kommer ikke bag på mig, for jeg har som sagt snart en livslang erfaring med fru Margrete Auken.

Jeg vil sige, at det, som jo var det afgørende i mit spørgsmål til kirkeministeren, var spørgsmålet om, hvorvidt hun er enig med mig i, om man kalder et kirkeråd for konservativt, som Jacob Scavenius gjorde, eller om man som nu fru Margrete Auken taler om demokrati til lands, til vands og i luften, jo ikke ændrer noget ved det reelle, nemlig det, at kirkerådet er og bliver de såkaldt kirkeligt vakte. Jeg kan også sige den politiske teologis stødtropper, som fru Margrete Auken repræsenterer.

Det korte af det lange er igen, at folkekirken som folkets kirke bliver mere eller mindre tiltsidet til fordel for netop de vaktede regimenter. Det er det, en støttepædagog forsøger at få en folkesocialistisk folketingskvinde til at forstå. Jeg håber i hvert fald, at ministeren forstår det.

Jesper Langballe (DF):

Jeg takker kirkeministeren for svaret, og jeg vil gerne spørge kirkeministeren supplerende, om jeg har forstået svaret rigtigt, når jeg forstår det sådan, at hele denne tanke om en kirkeforfatning, som blev forsøgt af Martensen og andre i 1853, som blev gentaget med kirkerådet i 1883, i virkeligheden blev overhalet af den kirkelige frihedslovgivning, sognebåndsløsningen, valgmenighedsloven osv., og da Rigsdagen midt i århundredet begyndte at lovgive ud fra den forståelse, at løfteparagraffen ikke skulle opfattes som løfteparagraf, men man kan sige luthersk, sådan at det var Rigsdagen, der skulle styre folkekirken.

Jeg vil gerne spørge, om det ikke også leder hen til den konklusion, at det før så vidt er den verdslige øvrighed, der i dag sikrer den kirkeli-

ge frihed, som allerede Grundtvig havde forstået at det skulle være, og som det blev skik midt i det nittende århundrede.

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Først til hr. Jesper Langballe: Ja, man kan sige, at den kirkelige frihedslovgivning virkelig har vist sig duelig og bæredygtig, og at den har overhalet spørgsmålet om en egentlig kirkeforfatning. Og det fungerer, og det har fungeret sådan, at man til næste år kan fejre 100-års-jubilæum. Så der er på ingen måde grund til at ændre på det. Det er der slet, slet ikke belæg for, og det ved fru Margrete Auken også udmærket.

Fru Margrete Auken tilhører en lille minoritetsgruppe, som vedvarende forsøger at monopolisere kirkens mund og mæle, men hvor det ikke er bæredygtigt, for der er ikke folkelig opbakning til det. Der er tværtimod stor folkelig opbakning til den ordning, som har fungeret i 100 år.

Så spørger fru Margrete Auken, om det ikke er utilfredsstillende, at der ikke er nogen, der er demokratisk valgt i stiftøvrighederne, som kan være med til at rådgive ministeren, Folketinget, når der skal træffes beslutninger eller ændres på lovgivningen.

Nu går jeg bestemt ud fra, at de biskopper, som jo er bisper i hver deres stifter, som vi har i øjeblikket, helt er deres embede voksent og har et demokratisk sindelag og selvfølgelig hører deres menighedsråd, deres præster, kirkefolket i hver deres stifter, inden de ager til staden for at rådgive ministeren.

Kl. 17.15

Det gjorde de, da der skulle tages stilling til Porvoo-erklæringen, til nadverfællesskabet, da hørte de jo netop folkene i deres stifter, de lyttede til græsrodderne, de lyttede til menneskene, til menighedsrådene, og derfor kunne man ikke tilslutte sig den Porvoo-erklæring.

Selv om nogle af biskopperne måske er skiftet ud siden Porvoo-erklæringen, så går jeg ud fra, at vi i dag også har demokratiske biskopper med demokratisk sindelag.

Der er ingen grund til at begynde at snævre det blomstrende demokrati og den mangfoldighed, vi har i vores folkekirke, ind i nogle nye demokratisk valgte råd, som tager meningsmonopolet op.

Margrete Auken (SF):

Jeg tror ikke, at vi skal diskutere Porvoo-erklæring nu. Det vil jeg godt tage en anden gang.